

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 19 ຕຸລາ 2008 (10-19-2008)

ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນມີບັນຫາເຣື່ອງຄວາມບາບ:

ຂໍ້ພຣະຄໍາພີໃນບົດຮຽນ: (ໂຣມ 7:9-25)

ບົດຮຽນນີ້ເວົ້າກ່ຽວກັບຫຍັງ?: ທ່ານໂປໂລຍອມຮັບວ່າທ່ານຍັງຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບຂອງທ່ານຢູ່. ທ່ານໂປໂລໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າ: ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕາມທັມມະຊາດຄວາມຜິດບາບທີ່ມີຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງເຂົາ ກໍຍັງມີຄວາມປາຖນາດີຢູ່ສເມີ, ຄວາມຈິງ, ໃນການຕໍ່ສູ້ຢູ່ນັ້ນທ່ານກໍມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ເພາະທ່ານມີຄວາມປາຖນາທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ທ່ານໄດ້ຢູ່ໃນການຕໍ່ສູ້ກັບຕົນເອງຢູ່.

ເປັນຫຍັງບົດຮຽນນີ້ຈຶ່ງສໍາຄັນ?: ມີຄຣິສຕຽນຈໍານວນຫລາຍ, ທີ່ຍັງບໍ່ຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາຍັງຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບ. ມີຈໍານວນນຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ຍອມຮັບຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນ. ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຊີ້ບອກ ຫລືເປັນ ໂອກາດສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອແລະຍອມຮັບວ່າເຂົາຍັງສືບຕໍ່ການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບນີ້ຢູ່. ຄຣິສຕຽນອີກພາກສ່ວນນຶ່ງແມ່ນຄວາມບາບຍັງອາສັຍຢູ່ໃນຕົວຂອງເຂົາ ແລະກໍທໍາໃຫ້ຂັດຂວາງວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?: ຄືໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ທ່ານສາຣະພາບໃນການດົ້ນຮົນຕໍ່ສູ້ກັບການກະທໍາຄວາມຜິດບາບຂອງທ່ານ ແລະເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມີໂອກາດອ້ອນວອນທູນຂໍຕໍ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຂົ້າມາຊ່ອຍລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບອອກຈາກຕົວທ່ານ.

ການຈັດຕຽມ ແລະແຜນການສອນຂອງຄຽງ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນໍາຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນສິ່ງອື່ນໝົດ.
2. ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄໍາພີທີ່ຈະໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້.
3. ຖາມລື້ມຄວາມຊົງຈໍາຂອງນັກຮຽນໃນບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້.
4. ອ່ານ ແຜນການສອນ ໝາຍບ່ອນສໍາຄັນ, ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ຈົດບັນທຶກ ແລະ ອື່ນໆ.....
5. ແຈກຢາຍບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ

ແນະນໍາ: ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອາສາສັກເປີດຝາໂຖແກ້ວຂນົມເພື່ອເອົາຂນົມຢູ່ໃນແກ້ວນັ້ນ, ແຕ່ບໍ່ຕ້ອງບອກວ່າຝານັ້ນມີຢາງກາວຕິດຝາປິດໄວ້, ໃນເມື່ອຜູ້ນີ້ເປີດບໍ່ໄດ້ ກໍໃຫ້ຜູ້ອື່ນລອງເປີດເບິ່ງ, ຫລັງຈາກທັງສອງລອງເປີດແລ້ວບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າຝາໂຖແກ້ວຂນົມນັ້ນມີຢາງກາວຕິດໄວ້ທາງໃນ ຊຶ່ງຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບາງຄັ້ງພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດມອງເຫັນປັນຫາອັນແທ້ຈິງ. ຄວາມບາບນັ້ນກໍເຊັ່ນດຽວກັນມັນສາມາດລີ້ຊ່ອນຕິດຢູ່ທາງໃນເໝືອນດັ່ງຢາງກາວຕິດຢູ່ໃນໂຖແກ້ວຂນົມນັ້ນ.

1. ການບໍ່ຮູ້ເຮັດໃຫ້ສະບາຍໃຈ: (ໂຣມ 7:9-11)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານ ພຣະທັມ ໂຣມ 7:9-11
- ຂໍຄວນຄິດນັ້ນກໍຄື (ເດັກນ້ອຍເກີດໃໝ່, ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຄອບຄົວ, ແລະອື່ນ ໆ).
- ອັດສາວິກໂປໂລກໍເຊັ່ນດຽວກັນທ່ານໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມບາບທາງຝ່າຍເນື້ອໜັງໃນຕົວຂອງທ່ານ.
- ຈັດຕັ້ງນັກຮຽນເປັນສອງກຸ່ມ, ເຈ້ງ ແລະມາກເກີໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ. ກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ເຮັດລິສແນວທາງຂອງຄົນທີ່ຫລອກລວງຄົນອື່ນ. ກຸ່ມທີສອງໃຫ້ເຮັດລິສແນວທາງຂອງຄົນທີ່ຫລອກລວງຕົນເອງ, ໃຫ້ເວລາປະມານ ຫ້າ ຫາ ແປດນາທີ, ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມນຳເອົາລິສທີ່ໄດ້ເຮັດນັ້ນມາປຽບທຽບແນວທາງຂອງຄົນທີ່ຫລອກລວງໃສ່ກັນວ່າມີທາງໃດແດ່. (List)

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄັມພີ: (ໂຣມ 7:9-11)

1. ທ່ານເຄີຍໄດ້ຖືກຄົນອື່ນຫລອກລວງບໍ່?
2. ລັກສະນະທ່າທີທີ່ເຂົາເຮັດໃຫ້ທ່ານໄດ້ຫລົງເຊື່ອນັ້ນແມ່ນຫຍັງແດ່?
3. ຄຣິສຕຽນທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຫລອກລວງໂດຍຄວາມບາບແນວໃດແດ່?
4. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຄົນດີຈຶ່ງບໍ່ຢາກເຫັນຄວາມບາບຂອງເຂົາ ແລະເຂົາວ່າເຂົາບໍ່ຕ້ອງການພຣະຄຣິດ?
5. ຖ້າທ່ານປຽບທຽບສິ່ງທີ່ດີໃນເຮືອງສ່ວນຕົວຂອງທ່ານເອງກັບອຸປະນິສັຍຊົ່ວແລ້ວວ່າ: ອັນໃດຫລາຍ?

2. ແມ່ນຫຍັງຄົບັນນຫາ?: (ໂຣມ 7:12-13)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານ ພຣະທັມ ໂຣມ 7:12-13
- ສເນີເຖິງຈຸດປະສົງຂອງຜູ້ທີ່ໃສ່ໜ້າກາກ ແລະຈຸດປະສົງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງໜ້າກາກວ່າ ທັມມຊາດຂອງຄວາມບາບນັ້ນໄດ້ປົດບັງພວກເຮົາໄວ້ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາຕອບສນອງຕໍ່ຄວາມຜິດບາບ. ຖ້າພວກເຮົາເຄີຍໄດ້ເບິ່ງທີວີເຮືອງການຕໍ່ສູ້ພ້ອງລ້ອງກັນ ເຮົາຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ບາງເທື່ອພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດທີ່ຈະເຫັນດ້ວຍຕາເປົ່າ ແລະເຮືອງນັ້ນກໍບໍ່ສໍາຄັນ ບໍ່ເປັນປໂຍດ, ເປັນແສງສວ່າງກໍບໍ່ໄດ້.
- ທ່ານໂປໂລໄດ້ຍົກກົດບັນຍັດຂຶ້ນມາອະທິບາຍກໍເພາະວ່າ ກົດບັນຍັດນີ້ໄດ້ມາຈາດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ດີບໍ່ແມ່ນເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ. ທ່ານໂປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນໃນເຮືອງຂອງກົດບັນຍັດທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ກັບໄພພິນຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າດໍາລົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດບັນຍັດ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄັມພີ: ໂຣມ 7:12-13

1. ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດເຫັນວ່າເຮົາໄດ້ເຮັດຜິດ (ລ່ວງລະເມີດ) ກົດບັນຍັດ, ພວກເຮົາຍັງເປັນຜູ້ທີ່ຜິດບາບຢູ່ບໍ່?
2. ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າດີນັ້ນໄດ້ກັບກາຍມາເປັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍແກ່ພວກເຮົາແນວໃດ?
3. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຄົນເຮົາຈຶ່ງຕົກໄປຢູ່ໃນບັງແຮ້ວຂອງຄວາມບາບໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ?
4. ພວກເຮົາຈະອອກຈາກບັງແຮ້ວຂອງຄວາມຜິດບາບໄດ້ແນວໃດ?
5. ພວກເຮົາສາມາດເຊື່ອຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນໄດ້ບໍ່?
6. ຄວາມບາບເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຫລີກໜີບໍ່ໄດ້ແລ້ວ, ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດເອົາເຮົາອອກໄດ້? ໂດຍໃນທາງໃດ?

3. ການຕໍ່ສູ້ດ້ານຈິດວິນຍານ: (ໂຣມ 7:14-25)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານ ພຣະທັມ ຄະລາເຕັງ 5:19-21
- ພວກເຮົາມີຄວາມຜູກພັນກັບຄວາມບາບເຫລົ່ານີ້ບໍ່? ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານພຣະທັມ ໂຣມ 7:14-17. ທ່ານໂປໂລເວົ້າວ່າ ຄວາມບາບໄດ້ຜູ້ຢູ່ໃນຮ່າງກາຍຂອງລາວນັ້ນທ່ານໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
- ທ່ານໂປໂລແມ່ນຄຣິສຕຽນທີ່ດີເລີດທີ່ສຸດບໍ່? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງວ່າແມ່ນ? ຫລືວ່າບໍ່ແມ່ນ?
- ຜູ້ທີ່ຮັບເອົາພຣະເຢຊູຄຣິດຈະບໍ່ສາມາດຫລີກພົ້ນຈາກບາບດ້າຍພລັງຂອງຕົນເອງໄດ້, ແຕ່ຜ່ານທາງພລັງຣິດອໍານາດຂອງພຣະບຸດ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຈັດການກັບຄວາມບາບທັງໝົດ.
- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານພຣະທັມ ໂຣມ 7:18-20 ຄວາມບາບໄດ້ສນັບສນູນໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ຢາດເຮັດແນວໃດແດ່?
- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານພຣະທັມ ໂຣມ 7:21-25 ການຕໍ່ສູ້ທາງຝ່າຍວິນຍານຢູ່ທີ່ໃດ? ທີ່ຕົວເຮົາເອງບໍ່? ທ່ານໂປໂລເວົ້າວ່າ ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຄວາມຄິດ ແລະຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄໍາພີ: ໂຣມ 7:14-25

1. ກິດບັນຍັດແຫ່ງຈິດວິນຍານຄືແນວໃດ?
2. ຕາມຄວາມຄິດຂອງທ່ານວ່າ ທ່ານໂປໂລໄດ້ຈັດການກັບທັມມະຊາດເນື້ອໜັງຂອງລາວເອງແນວໃດ?
3. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດພຣະເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ຄວາມບາບດໍາເນີນກິຈການຢູ່ໃນໂລກນີ້?
4. ຄຣິສຕຽນຄວນຈະສ້າງຄວາມຕ້ານທານເພື່ອຕ້ານອໍານາດຂອງຄວາມບາບໄດ້ແນວໃດ?

ພຣະຄໍາພີແຫ່ງຄວາມຈິງ

- ມີແຕ່ກິດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງບາບ.
- ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນບັນຫາຕົວສໍາຄັນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍ? ມັນແມ່ນຄວາມບາບນັ້ນບໍ່?
- ສຸດທ້າຍພວກເຮົາຈະໄດ້ຊັບຊະນະຄວາມບາບອັນໃຫຍ່ຫລວງໂດຍຜ່ານທາງພຣະພຣະຄຣິດ.

ອຸປຸຸມ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org by JH